

Иосифъ, кой-то сѧ уподобляваше на Христа въ това, дѣто го продадохъ братѣа-та му и подирѣ го познахъ въ Египетъ, и сѧ прикаска какъ е погребенъ Иаковъ въ обѣтованнѣ-тѣ земѣхъ. Подиръ това Исаѣа сѧ исны пророчества наѣмава за самага Христа: „тѣи казка господь: ето дадохъ та, да си закътъ родъ, да си свѣтило на идолопоклонници-тѣ, да имъ бѣдешъ за спасеніе до край-а на зема-та. Тако казка господь, Богъ израилевъ, кой-то та е избавилъ: посватете оногова, кой унищожавѧ свои-тѣ дѣшъ, когото мразѣтъ слѣги-тѣ на идолопоклонски-тѣ князове; царѣ-тѣ ще го видѣтъ и ще станѣтъ князове-тѣ и ще му сѧ поклонѣтъ ради господа, защото е вѣренъ сватителъ израилевъ, и азъ тебе избрахъ.“

Пророчества-та Софроніеви и Захаріеви, кои-то сѧ четѣтъ на вечернѣхъ срецо цѣкѣтнѣ-тѣ недѣлѣхъ (връбницѣхъ), тѣи сѧщо исно явкватъ, че ще да дойде господь въ обрадованный Сіонъ, па тоще и дрѣги-тѣ нѣща, кои-то шѧхъ да бѣдѣтъ за тойзи неговъ вхѣдъ: „радвай сѧ дѣщи сіонова, казѣвай дѣщи іерусалимска ето ти иде твой-а царь, кой-то е правденъ и спасава; тѣи е кроткъ и ѣзди на жребати осла.“

И праотецъ Иаковъ на смъртъ-тѣ си стана отъ смъртнѣ-тѣ си постилка, да яви на дванадесетѣ-тѣ си сынове, какко ще бѣде, и че ще да дойде Христосъ изъ юденъ: „Иаковъ свика сынове-тѣ си и имъ рече: съберете сѧ да ви яви, какко ще бѣде въ послѣдны-тѣ дѣне; съберете сѧ и ма послѣдшѣи-